

Ποιον να κατηγορήσουμε για την απογοητευτική συγκομιδή του 2020 – τη φύση, τις ποικιλίες ή τα δικά μας λάθη;

Автор(и): Растителна защита
Дата: 21.09.2020 Брой: 9/2020



Η Συγκομιδή του 2020 αποτέλεσε πραγματικό φιάσκο για ολόκληρη την Ανατολική Βουλγαρία. Η Ντομπρούτζα, η κύρια περιοχή παραγωγής σιταριού της χώρας, υπέστη τη βαρύτερη κατάρρευση. Ο προκαταρκτικός ισολογισμός σε εθνικό επίπεδο είναι εντυπωσιακά ανησυχητικός – 2 εκατομμύρια τόνοι σιταριού λιγότεροι από πέρυσι.

Σύμφωνα με την επικρατούσα άποψη, υπαίτιος για αυτή την κάμψη είναι η φύση – πιο συγκεκριμένα, η παρατεταμένη ξηρασία – το φθινόπωρο, το χειμώνα και την άνοιξη, πρακτικά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου βλάστησης των χειμερινών δημητριακών. Αναμφίβολα, η μη

συνεργάσιμη φύση πήρε το αίμα της – ένας τεράστιος επενδυτικός πόρος έχει χαθεί – ένα ποσό κεφαλαίου, εργασίας και ελπίδων.

Αναμφισβήτητα, σήμερα η εθνική μας παραγωγή δημητριακών είναι ένας υποτομέας με πολύ υψηλή δομική, τεχνολογική και προϊόντος ένταση. Η αγροχημική βιομηχανία, που εκπροσωπείται από κορυφαίες παγκόσμιες εταιρείες, έχει επιλύσει ριζικά προβλήματα βιοτικής φύσης. Αυτό σημαίνει ότι έχει παρέχει στους βουλγαρικούς αγροτικούς παραγωγούς αποτελεσματικά προϊόντα προστασίας των φυτών και τεχνολογίες κορυφαίας κατηγορίας για την καταπολέμηση ασθενειών, ζιζανίων και εχθρών. Το κλίμα, ωστόσο, δεν υπόκειται σε «εκπαίδευση» ή προσαρμοσμένη χειραγώγηση. Ένα πράγμα παραμένει – ένα αξιόπιστο σύστημα διαχείρισης των παραγόντων κινδύνου που περιορίζουν το περιβάλλον – χαμηλές και υψηλές θερμοκρασίες, ξηρασία, υπερβολική υγρασία.

Ας είμαστε ειλικρινείς – η βουλγαρική γεωργία δεν διαθέτει στη διάθεσή της ένα αξιόπιστο εργαλείο εμπειρογνωμοσύνης για τη διαχείριση κινδύνων. Αυτό αποδείχθηκε επίσης από την απλώς τυπική ύπαρξη του Κέντρου Αξιολόγησης Κινδύνων. Σε αυτή την αβεβαιότητα θα πρέπει να προσθέσουμε την ελάχιστη αισθητή Εθνική Γεωργική Υπηρεσία Συμβουλευτικής, που καθοδηγείται από την αρχή – το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να μην κάνουμε τίποτα! Με άλλα λόγια: η αγρονομική παρουσία στο χωράφι είναι κάτω από το κρίσιμο ελάχιστο. Και όταν ο ειδικός απουσιάζει, ποιος θα μπορούσε να προβλέψει και να προειδοποιήσει για τον έναν ή τον άλλο κίνδυνο;

Έτσι φτάνουμε στο μοναδικό «όπλο» των αγροτών της χώρας, που χρησιμοποιούν στη «διαμάχη» τους με τις φυσικές και κλιματικές ανωμαλίες – τις ποικιλίες σιταριού και κριθαριού. Τι έχει συμβεί στην αγορά σπόρων μας τα τελευταία 10 χρόνια; Η ξένη βελτίωση έκανε φούρια, μια απίστευτη πρόοδος. Και κέρδισε τον ανταγωνιστικό αγώνα με αδιαμφισβήτητο τρόπο, με νοκ άουτ. Η υψηλής ποιότητας βουλγαρική γενετική, ανθεκτική σε βιοτικούς και αβιοτικούς παράγοντες στρες, με εξαιρετικές ιδιότητες ψησίματος και προσαρμοστικότητα στο παραγωγικό περιβάλλον, απομακρύνθηκε, υποτιμήθηκε και ξεχάστηκε κατά το ήμισυ...

Εδώ είναι η στιγμή να θυμηθούμε ότι το Υπουργείο Γεωργίας, Τροφίμων και Δασών και η Γεωργική Ακαδημία δεν έκαναν καν μια δειλή προσπάθεια να προστατέψουν τη βουλγαρική παραγωγή βελτίωσης, τα βουλγαρικά επιτεύγματα, τη βουλγαρική ιδιοφυΐα, τα οποία σέβονται αξιόλογα στην Τουρκία, μια χώρα όπου οι φυσικές συνθήκες για καλλιέργεια δημητριακών είναι πολύ χειρότερες από τη δική μας, δεδομένου του χρόνιου ελλείμματος υγρασίας εκεί, καθώς και των κυρίως εξαιρετικά υψηλών θερμοκρασιών. Παρά την χαμένη παρουσία στην αγορά, το βουλγαρικό συγκρότημα βελτίωσης – τα ινστιτούτα στις πόλεις Γκενεράλ Τόσεβο, Σάντοβο και Κάρνομππατ και οι ιδιωτικές εταιρείες σπόρων „Σάντοβο“ και „Αγρονόμος“ στο Ντόμπριτς – συνεχίζουν να εργάζονται σε υψηλούς ρυθμούς... Δημιουργούν με επιτυχία, παρά την πραγματικότητα και τη συρρικνωμένη αγορά.

Στα χρόνια που η ξένη γενετική εγκαθίστατο άνετα στα βουλγαρικά χωράφια, εδώ κι εκεί μπορούσε κανείς να ακούσει δειλές φωνές, αποπνιγμένες φωνές που ισχυρίζονταν ότι οι δυτικοευρωπαϊκές ποικιλίες δεν έχουν την ικανότητα να ξεπεράσουν ακραίους παράγοντες στρες. Σήμερα, οι φωνές είναι ξεκάθαρες και δυνατές – κύριος υπαίτιος για την παραγωγική αποτυχία στην Ανατολική Βουλγαρία είναι οι ξένες ποικιλίες! Είναι αυτή όλη η αλήθεια; Δεν ανήκει σε έναν εξωτερικό παρατηρητή να πάρει θέση· το μόνο που θα μπορούσε να ειπωθεί είναι ότι η φέτος ιδιαίτερα καταθλιπτική κατάσταση είναι ένας αρκετά σοβαρός λόγος να αναλυθεί τι συνέβη, να μετασχηματιστεί το τρέχον μοντέλο, να καθοριστεί μια νέα στρατηγική ικανή να σταθεροποιήσει την παραγωγή και να αυξήσει την ανθεκτικότητά της σε ένα δυναμικό, μεταβαλλόμενο κλιματικό και φυτοϋγειονομικό περιβάλλον.

Μετά την απογοητευτική Συγκομιδή 2020, αν και εμείς οι Βούλγαροι τείνουμε να μαθαίνουμε κάποια πράγματα με τον δύσκολο τρόπο, είναι πιο από επιτακτική ανάγκη η διοίκηση, η επιστήμη και οι παραγωγοί να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι και να αποκαταστήσουν τον διάλογό τους. Ένας τέτοιος διάλογος, μια τέτοια συνεργασία, βασισμένη σε επαγγελματικές και ακαδημαϊκές ικανότητες, εμπειρογνωμοσύνη και αντικειμενικότητα, είναι ικανή να συμβάλει στην αποκατάσταση της βουλγαρικής βελτίωσης σιταριού και κριθαριού. Η εθνική επιστήμη ανακάλυψης σίγουρα αξίζει να αναγνωριστεί ως βασικός δομικός καθοριστικός παράγοντας, ως μια αξιόπιστη λύση σε ένα αβέβαιο περιβάλλον.

Η απογοητευτική Συγκομιδή 2020 είναι μια σαφής ένδειξη ότι μια αλλαγή στο επιβαλλόμενο στερεότυπο δεν είναι μόνο απαραίτητη, η αλλαγή είναι υποχρεωτική! Δεν πρόκειται για ολική απόρριψη της δυτικοευρωπαϊκής γενετικής, ούτε για μια ακόμη ταλάντωση του εκκρεμούς, αλλά για μια ισορροπία που θα καταστήσει δυνατή τη μείωση της ασυμμετρίας μεταξύ ξένης και βουλγαρικής βελτίωσης. Έτσι, θα ξεκινήσει η τόσο απαραίτητη προσγείωση μετά την ανεπιτυχή προσπάθεια πτήσης στα φτερά των υπερβολικών (δυστυχώς, μη πραγματοποιημένων) προσδοκιών. Θα βάλει τέλος στις κερδοσκοπίες. Θα επιτρέψει το σχηματισμό ενός ρεαλιστικού ορίζοντα με εγγυήσεις για σταθερότητα και ηρεμία.

Ας μην ξεχνάμε: η παραγωγή σιταριού και κριθαριού στη Βουλγαρία είναι πάνω απ' όλα μια εξαγωγικά προσανατολισμένη επιχείρηση, μια εξαιρετικά ευαίσθητη επιχείρηση. Και οι ανισορροπίες, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους και το μέγεθός τους, οδηγούν σε κολοσσιαίες απώλειες και απογοητεύσεις.